

கணபதி துணை.

சங்கமருவிய

பதினெண் சீழ்க்கணக்கினுள்

ஐந்திணை யெழுப்தும் கைந்நிலையம்

பழைய வுரையோடும்

தாம் புதிதாக எழுதிய பிரயோக விளக்கத்தோடும்

— ❦ —

இடையாற்று மங்கலம்

வைத்தீச்சுவரையரவர்கள் குமாரரும்

சென்னை,

பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் Retired தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஆகிய

அனந்த ராமையரால்

இயன்ற அளவு பரிசோதித்து,

சென்னை

நோபில் அச்சுக்கூடத்தில்,

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

ஐந்திணையெழுபதின் முகவுரை

இந்நூல், சங்கமருவிய நூல்களுள் ஒரு பிரிவாகிய பதினெண்கீழ்க் கணக்கிலுள் ஒன்றாக எண்ணலுற்றது; சொற்குற்றமும் பொருட்குற்றமு மற்றது; ஒவ்வொரு திணைக்குப் பதினான்கு வெண்பாக்களாக மூவாதியர் சொற்றது; தமிழ்நூற் பொருட் பிரிவினரண்டலுள் ஒன்றாகிய அகப்பொருளின் சுவை துற்றது; பண்டையுரையாசிரியர்களால் ஆங்காங்கு மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பெற்றது. ஐந்திணையையும் எழுபது செய்யுட்களால் புனைந்துரைத்தலின் ஐந்திணை யெழுபதென்பபெயர்பெற்ற இந்நூலுள், ௨௫-௨௬ (முல்லை. ௧௧-௧௨) ஆம் செய்யுட்களும் ௬௬-௭௦ (நெய்தல் ௧௩-௧௪) ஆம் செய்யுட்களும் யான் பார்த்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலேனும் காணப்படவில்லை. முதலிருபத்துநான்கு செய்யுட்களுக்குக் கிளவிக் குறிப்போடு பழையவுரை யொன்றுண்டு. அந்நாலாறு செய்யுளும் அவ்வரையும் முன்பு செந்தமிழ்த் தொகுதி நாலிலும் பின்பு வெண்டாமரை ஆறிலும் செவ்வணை வெளி வந்துள்ளன. சற்றேறக்குறைய ௩.௩ ஆண்டு கட்டு முன் திருநெல்வேலியில் மூலமட்டும் வெளியிடப்பட்டதென்பர். அது மெய்யுரையோ பொய்யுரையேயோ!

இந்நூற் கையெழுத்துப் பிரதி எனக்குக் கிடைத்த பொழுது பழையபடித்து இன்புற்று ஒரு பிரதி செய்து கொண்டேன். பின்பு ஒரு முறை அதனைப் பார்த்தபோது இவ்வரிய பாடல்களைப் பலரும் அறியும்படி வெளியிடவேண்டுமென்ற எண்ணமுண்டாயிற்று. அதனால் இந்நூல் முழுவதுக்கும் உரைகிடைத்த காலத்து உரையோடு வெளியிடலாமென்றும் இப்போது மூலத்தைமட்டும் கிடைத்த அளவு வெளியிடுவோமென்றும் துணிந்து பல ஆண்டுகளுக்கு முன் மூலத்தை அச்சிட்டேன்.

அது வெளிவருமுன் அன்பரொருவர் முதலிருபத்து நான்கு செய்யுட்களைப் பழைய வுரையுடனும் இருபத்தேழாவது செய்யுள் முதலியவற்றை 'முதறிவுடையபெரியாரொருவர் குறித்த உரை' என்று அவ்வரையுடனும் வெளிப்படுத்த

தினரென்று அறிவுற்றேன். அதனால் அச்சிட்ட மூலத்தையும் வெளிப்படுத்த ஊக்கமின்றிச் செறிவுற்றேன்.

சில காலத்திற்கு முன் என் வீட்டிற்கு வந்திருந்த தமிழிமானசீலரும் தமிழ்ப் புலமையுடையவருமான அன்பர் ஒருவர் யான் பதிப்பித்த இந்நூல் மூல பாடத்தை ஊன்றிப் படித்துவிட்டு இதனை மற்றொருவர் வெளியிட்டிருக்கிறாரே தெரியுமா என்று வினாவினார். தெரியும்; அப்புத்தகம் என்னிடத்திலில்லை யென்று சொன்னேன். தம்மிடத்திருந்ததைக் காட்டினார். நான் அதனை வாங்கிப்பார்த்தேன். அதனில் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் பதிப்பிக்கப் பெறாமலும் 'முடமுதிர்' என்னும் பொருளதிகார மேற்கோட் செய்யுள் சுக ஆவதாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்று மிருந்தது. இக் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் ஐயுறுதற்கிடமாயிருப்பினும் எனக்குக் கிடைத்த பிரதியிலிருத்தலால் விடாது பதிப்பித்துள்ளேன். 'முடமுதிர்' என்பது எனக்குக் கிடைத்த பிரதியின்மையால் பதிப்பிக்கவில்லை என்றும் அதுநெய்தற்றிணைக்குரியதே என்றும் பிழைகள் இரண்டு பதிப்பிலும் உள்ளனவென்றும் சொன்னேன். அதற்கு அவர், 'அது மிக்கபிழைகளையுடையது. இஃது அவ்வாறில்லை. ஆதலால் பழைய வரையோடு உள்-ஆவது செய்யுள் முதலியவற்றுக்கும் ஒருரை யெழுதி இதனை வெளியிடவேண்டும்' என்று தூண்டினார்.

வேறுபதிப்பை நோக்க இப்பதிப்புச் சில இடத்து நல்ல திருத்தமுடையதாயிருப்பினும் பல பாடல் திருந்தாதுபிழை பட்ட நிலையிலேயே யிருத்தலால் உள்-வது செய்யுள் முதலியவற்றுக்கு பொருள் காண்டலியலாதென்றும் அஞ்சுவதஞ்சவேண்டுமென்றும் இயல்வது செய்வேனென்றும் கூறினேன்.

பின்பு இந்நூலின் இன்னசெய்யுள் இன்ன நூலில் இன்ன இடத்து இன்னதற்கு மேற்கோள் என்ற குறிப்போடு முதலிருபத்து நான்கு செய்யுளின் பழைய வரையையும் முன்பதிப்பித்த மூலத்தின்பின் பதிப்பித்து வெளியிடலானேன்.

3/6 பஜார்லேன்,
மயிலாப்பூர்.

இ. வை. அனந்தராமையர்.
13-4-1931.

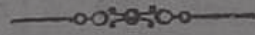
உ

கணபதி துணை.

மூவாதியர் பாடிய

ஐந்திணை யெழுபது மூலம்.

கடவுள் வாழ்த்து

எண்ணும் பொருளினிதே யெல்லா முடித்தெமக்கு
நண்ணுங் கலையனைத்து * நல்குமால்—கண்ணுதலின்
முண்டத்தா னண்டத்தான் மூலத்தா னுலஞ்சேர்
கண்டத்தா னீன்ற களிறு.

(பிரதீபேதம்) * நல்குவான்.

நூல்.

க. தற் றீ சீ.

- க. அவரை பொருந்திய பைங்குர லேனல்
கவரி மடமா கதூஉம் படர்சாரற்
கானக நாட மறவல் வயங்கிழைக்
கியானிடை நின்ற புணை.
- உ. கொல்லைப் புனத்த வகில்சுமந்து கல்(க)பாய்ந்து
* துவலி னருவி ததும்பக் கவினிய
நாட னயமுடைய னென்பதனா னீப்பினும்
வாடன் மறந்தன தோள்.
- ங. இலை யடர் தண்குளவி † வேய்ந்த பொதும்பிற்
குலையுடைக் காந்த ளினவண் டிமிரும்
வரையக நாடனும் வந்தான்மற் றன்னை
யலையு மலைபோயிற் றின்று.
- ச. மன்றப் பலவின் சுளைவினை தீம்பழ
முண்டுவந்து மந்தி முலைவருடக் - கன்றமர்ந்
தாமா சுரக்கு மணிமலை நாடனை
யாமாப் பிரிவ திலம்.
- ரு. சான்றவர் கேண்மை சிதைவின்றா யூன்றி
வலியாகிப் பின்னும் பயக்கு மெலிவில்
கயந்திகழ் சோலை மலைநாடன் கேண்மை
நயந்திகழு மென்னுமென் னெஞ்சு.

க. 'பாய்ந்து' என்பதில் குற்றியலுகரம் அலகுபெறாது நின்றது.
(பி - ம்) * வானினருவி. † அமர். ‡ வய்ந்த.

கா. பொன்னிணர் வேங்கை கமழு *நளிசோலை
நன்மலை நாட மறவல் வயங்கிழைக்கு
நின்னல தில்லையா † லீயாயோ கண்ணோட்டத்
தின்னுயிர் தாங்கு மருந்து.

எ. ‡ காய்ந்தீய லன்னை யிவளோ தவறில
ளோங்கிய செந்நீ ரிழிதருங் கான்யாற்றுட்
டேங்கலந்து வந்த வருவி குடைந்தாடத்
தாஞ்சிவப் புற்றன கண்.

அ. வெறிகமழ் தண்சனைத் || தெண்ணீர் துளும்பக்
கறிவளர் தேமா நறுங்கனி வீழும்
வெறிகமழ் தண்சோலை நாடவொன் றுண்டோ
வறிவின் கணின்ற மடம்.

கா. மன்றத் துறுகற் கருங்கண் முசுவுகளுங்
குன்றக நாடன் ÷ நெளித்த தெளிவினை
நன்றென்று தேறித் தெளிந்தேன் றலையளி
யொன்றுமற் றொன்று மனைத்து.

க0. X பிரைசங் கொளவீழ்ந்த தீந்தே னிரூஅன்
மரையான் குழவி குளம்பிற் றுகைக்கும்
வரையக நாட + வரையாய் வரினெந்
நிரை தொடி வாழ் தலிலள்

கக. கேழ லுழுத கரிபுனக் கொல்லை யுள்
வாழை முதுகாய் கடுவன் புதைத்தயருந்

தாழ்ருவி நாடன் றெளிகொடுத்தா னென்றேழி
நேர்வளை நெஞ்சுன்று கோல்.

கஉ. பெருங்கை யிருங்களி றைவன மாந்திக்
கருங்கான் மரம்பொழிற் * பாசடைத் துஞ்சஞ்
சுரும்பிமிர் சோலை மலைநாடன் கேண்மை
பொருந்தினூர்க் கேமாப் டுடைத்து.

கங. வார்புர லேனல் வளைவாய்க் கிளைகவரு
நீராற் றெளிதிகழ் காநாடன் கேண்மையே
யார்வத்தி னூ முயங்கினைன் வேலனு
மீர வலித் தான் மறி.

கச. குறையொன் றுடையேன்மற் றேழி நிறையில்லா
மன்னுயிர்க் கேமஞ் செயல்வேண்டு மின்னே
† யராவழங்கு நீள்சோலை நாடனை நம்மி
‡ ளிராவார லென்ப துரை.

குறிஞ்சி முற்றிற்று.

உ. முல்லை.

கரு. செங்கதிர்ச் செல்வன் சினங்கரந்த போழ்தினூற்
பைங்கொடி முல்லை மணங்கமழ - வண்டிமிரக்
காரோ || டலமருங் கார்வானங் காண்டொறு
நீரோ + டலமருங் கண்.

கசு. தடமென் பணைத்தோளி நீத்தாரோ வாசார்
மடநடை மஞ்ஞை யகவக்—கடன்முகந்து
மின்னோடு வந்த தெழில்வானம் வந்தென்னை
யென்னாதி யென்பாரு மில்.

கசு. தண்ணறுங் கோட றுடுப்பெடுப்பக் காரெதிரி
விண்ணுயர் வானத் துருமுரற்றத்—திண்ணிதிற்
புல்லுந ரில்லார் நடுங்கச் சிறுமாலை
கொல்லுநர் போல வரும்.

கசு. * கதமுறை வானஞ் சிதற விதழகத்துத்
தாதிணர்க் கொன்றை யெரி †வளர்ப்பப் பாஅ
யிடிப்பது போலு மெழில்‡வான நோக்கித்
துடிப்பது போலு முயிர்.

கசு. ஆலி வீருப்புற் றகவிப் புறவெல்லாம்
பீலி பரப்பி மயிலாலச்—|| சூலி
விரிசுவது போலுமிக் காரதிர வாவி
+ யுருசுவது போலு மெனக்கு.

உ௦. இனத்த வருங்கலை பொங்கப் புனத்த
கொடிமயங்கு முல்லை தளிர்ப்ப விடிமயங்கி
யானு மவரும் வருந்தச் சிறுமாலை
தானும் புயலும் வரும்.

உ௧. காரிகை வாடத் துறந்தாரும் X வாராமுன்
கார்கொடி முல்லை யெயிற்னைக்—காரோ

(பி-ம்)* தகழ்புறை. † வளர்ப்பாஅய். ‡ வானந்தொக்கி. || சூலிசுவ
வது. + உருவது. X வாராமைக்கார்க்கொடி.

டுடன்பட்டு வந்தலைக்கு மாலைக்கோ வெம்மின்
*மடம்பட்டு வாழ்கிற்பா ரில்.

உஉ. கொன்றைக் குழலூதிக் கோவலர் பின்னிரைத்துக்
கன்றம ராயம் புகுதர—வின்று
வழங்கிய வந்தன்று மாலையாங் கரீண
முழங்கிவிற் கோலிற்று வான்.

உங. தேரைத் தழங்குரற் றூர்மணி †வாயதிர்ப்ப
வார்கலி வானம் பெயரெடங்கிக்—கார்கொள
வின்றற்ற வாரா விடுவார்கொல் காதல
ரொன்றாலும் நில்லா வளை.

உச. கல்லேர் புறவிற் கவினிப் புதன்மிசை
முல்லை தளவொடு போதவிழ—வெல்லி
யலைவற்று விட்டன்று வானமு முண்கண்
முலைவற்று விட்டன்று நீர்.

உடு.

உசு.

உடு, உசு - ஆம் பாடல்கள் இங்குக் காணப்படவில்லை,

உ - ம்) * மடம்பொழி கிட்டாரீர். † வாய்திர்ப்ப.

உஎ. * கார்ப்புடைப் பாண்டில் கமழப் புறவெல்லா
மார்ப்போ டினவண் டிமிர்ந்தாட—நீர்த்தன்றி
யொன்றா தலைக்குஞ் சிறுமலை மாறுமுந்து
நின்றாக நின்றது நீர்.

உஅ. குருந்தலை வான்படலை சூடிச் சுரும்பார்ப்ப
வாயன் புகுதரும் † போழ்தினு—னையிழாய்
பின்னொடு நின்று.....படுமழைகொ...
லென்னொடு பட்ட வகை.

முல்லை முற்றிற்று.

ந. பாலை.

உக. எழுத்துடைக் கன்னிரைக்க வாயில்† விழுத்தொடை
யம்மா றலைக்குஞ் ||சுரநிரைத் தம்மா[ப்]
பெருந்தகு தாளாண்மைக் கேற்க வரும் X பொரு
ளாகுமவர் காத லவா.

நஉ. வில்லுமு துண்பார் கடுகி யதரலைக்குங்
கல்சூழ்+ பதுக்கையா ரத்தத்திற் பாராகொன்
மெல்லியல் கண்ணோட்ட மின்றிப் பொருட்கிவர்ந்து
நில்லாத **உள்ளத் தவர்.

நக. பேழ்வா யிரும்புலி குஞ்சரங் கோட்பிழைத்துப்
பாமூர்ப் பொதியிற் ††புகாப்பார்க்கு மாரிடைச்

(பி - ம்.) * காப்பிடைப் பிண்டில் கமழப். † போயினான். ‡ வீழ்த்
தோடை யமுமா. || சுரநிறந்தது. X பொருளாகுமவர்.
+ பதுக்கை யரணத்திற் பாராகொல். ** உள்ளத்தவர்.
†† பகற்பாற்கு.

சூழாப் பொருணசைக்கட் *சென்றோ ரருணினைந்து
வாழ்தியோ மற்றோ வுயிர்.

௩௨. நீரி லருஞ்சுரத் தாமா னினம்வழங்கு
மாரிடை யத்த ட்மிறப்பர்கொ லாயிழாய்
நாணினை † நீக்கி யுயிரோ டுடன்சென்று
காணப் புணர்ப்பதுகொ னெஞ்சு.

௩௩. பொறிகிளர் || சேவல் வரிமரற் குத்த
நெறிதூ ரருஞ்சுரநா முன்னி— ÷ யறிவிட்
டலர்மொழிச் சென்ற கொடியக ட்நாட்ட
வலனுயர்ந்து தோன்று மலை.

௩௪. பீரிவர் X கூரை மறுமனைச் **சேர்ந்தல்கிக்
கூருகி ரெண்கி னிருங் † † கிளை கண்படுக்கு
நீரி லருஞ்சுர முன்னி யறியார்கொ
லீரமி னெஞ்சி னவர்.

௩௫. சூரற் புறவி னணில்பினிற்றுஞ் சூழ்படப்பை
† † யூர்கெழு சேவ லிதலொடு— ||| போர்தினைக்குந்
தேரோடு காணந் தெருளிலார் † † செல்வார்கொ
லூரிடு கவ்வை யொழித்து.

௩௬ முள்ளுடை மூங்கில் பிணங்கிய சூழ்படப்பை
புள்ளி வெருகுதன் குட்டிக் கிரைபார்க்குங்

(பி - ம்) * சென்றனென நினைந்து வாழ்வதியோ மற்றெ னுயிர்.
† மறப்பர். † நீக்கி. || சேவலரிமரற். ÷ அறிவிலா
யாமொழிச். † நாட்டறுயர்ந்து. X கூர்மை. ** சேர்ந்
தலக்கி. † † கலை. † † ஊரகழ் சேவனதலொடு. ||| வேர்
கிளைக்கும், வேர்த்திளைக்கும். † † செல்லார்கொல்.

கள்ளர் வழங்குஞ் சுரமென்பர் காதல
நுள்ளம் படர்ந்த நெறி.

௩௭. * பொரிப்புற வோமைப் † புகர்படு நீழல்
வரிநுதல் யானை பிடியோ நிறங்கு
மெரிமயங்கு கானஞ் செலவுரைப்ப நில்லா
வரிமயங் குண்கண்ணு ணீர்.

௩௮. ‡ கோள்வல்.....வய மாக்குழுமுந்
தாள்வீ பதுக்கைய கான மிறந்தார்கொ
லாள்வினையி னுற்ற ||வகன்றவா நன்றுணரா
மீளிகொண் மொய்ம்பி னவர்.

௩௯. கொடுவரி ÷பாயத் துணையிழந் தஞ்சிக்
கடுவுணங்கு பாறைக் கடவு தெவுட்டு
நெடுவரை யத்த மிறப்பர்கொல் கோண்மாப்
படுபகை பார்க்குஞ் சுரம்.

௪௦. மன்ற முதுமரத் தாந்தை சூரலியம்பக்
குன்றக நண்ணிக் குறும்பிறந்து X சென்றவர்
கள்ளிய தன்மையர் போலு மடுத்தடுத்
தொள்ளிய தும்மல் வரும்.

௪௧. பூங்கணிட மாடுங் கனவுந் திருந்தின
வோங்கிய குன்ற மிறந்தாரை யாநினைப்ப
வீங்கிய மென்றோள் கவினிப் + பிணிதீரப்
பாங்கத்துப் பல்லி படும்.

(பி - ம்.) * பொரிப்புற. † புகைப்படு. ‡ கோளு ளவலப் பயமாக்.
|| அகன்றவரென்றுண. ÷ வாயதுணை. X சென்றவக்கள்ளி. + பணி.

சஉ. ஒல்லோமென் *றேங்கி யுயங்கி யிருப்பனோ
கல்லிவ ரத்த மரி[ப்]பெய் சிலம்பொலிப்பக்
கொல்களி றன்னுன்பின் செல்லுங்கொ லென்பேதை
மெல்விரல் சேப்ப நடந்து.

பாலை முற்றிறறு.

ச. மருதம்.

சங. ஆற்ற லுடைய †ன[க] ரும்பொறி நல்லூரன்
மேற்றுச் சிறுதாய காய்வஞ்சிப்—போற்றுருவிக்
‡கட்டக முத்திற் புதல்வனை மார்பின்மேற்
பட்டஞ் சிதைப்ப வரும்.

சச. அகன்பனை யூரனைத் தாமம் பிணித்த
திகன்மை கருதி யிருப்பன்—முக||னமரா
வேதின் மகளிரை நோவ தெவன்கொலோ
பேதைமை கண்டொழுது வார்.

சரு. † போத்தில் கழுத்திற் புதல்வ னுணச்சான்றான்
மூத்தே **மினியாம் வருமுலையார் சேரியு
ணீத்து ††நீ ஞ்னவாய்ப் பாணநீ போய்மொழி
கூத்தாடி யுண்ணினு முண்.

சசு. உழலை முருக்கிய செந்நோக் கெருமை
பழனம் படிந்துசெய் மாந்தி—நிழல்வதியுந்

(பி - ம்.) * ஒங்கியுடங்கியிருப்பவோ. † நுகர்பொறி தூநல்லூரமேற்.
‡ கட்டகமுத்திற். || அமரவேதின். † பாத்தில். ** இனி
யர்வரு. †† நீருண்வாய் பாணனீபொய்ம்மொழி.

தண்டுறை யூரன் மலரன்ன * மாற்புறப்
பெண்டிர்க் குரைபாண வய்த்து.

சஎ. தேங்கமழ் பொய்கை யகவய லூரனைப்
பூங்கட் புதல்வன் † மிதித்துழக்க—வீங்குத்
தளர்முலை பாராட்டி யென்னுடைய பாவை
வளர் ‡ முலைக் கஞ்சுமுழு வார்.

சஆ. பேதை புகலை புதல்வன் றுணைச்சான்றோ
னோதை || மலிமகிழ்நற் கியா ஆ மெவன்செய்தும்
பூவார் குழற்கூந்தற் பொன்னன்றார் சேரியு
X னோவாது செல்பாண நீ.

சக. யாணர்நல் லூரன் றிறங் + கிளப்ப வென்னுடைய
பாண விருக்க வதுகளை—நாணுடையான்
றன்னுற்ற வெல்லா மிருக்க ** விரும்பாண
நின்னுற்ற துண்டே லுரை.

சு. ஒள்ளிதழ்த் தாமரைப் போதுறழு முரனை
யுள்ளங்கொண் டள்ளானென் றியார்க் †† குரைக்கோ
—வொள்ளிழா
யச்சப் பணிமொழி யுண்டேனோ மேனோர்
பொய்ச்சு ளெனவறியா தேன்.

சுக. பேதைய ரென்று தமரைச் †† செறுபவோ
போதுறழ் தாமரைக்கண் ணூரனை நேர் ||| நோக்கி

(பி - ம்.) * மாற்புற. † மிதித்துழக்குமீங்கு. ‡ முலைக்கண்ணுமுக்குவார்,
முலைக்கஞ்சு முகுவார், || வேலிமகிழ்நற்கியா மென்செய்-
தும். X ஏவாது. + கிளர்ப்ப வென்னுடைய. ** விரும்-
பானின். †† உரைக்கோ மொள்ளிழாய் நச்சப்பணி.
‡‡ செறுபவோர். ||| நோக்க.

*வாய்மூடி யிட்டு மிருப்பவேர் மாணிழாய்
நோவதென் மார்பறியு மின்று.

௫உ. காதலிற் றீரக் கழிய முயங்கன்மி
னோதந் †துவன்று மொலிபுன லூரணைப்
பேதைப்பட் டேங்கன்மி னீயிரு ‡மெண்ணிலா
வாசை யொழிய வுரைத்து.

௫ங. உண்ணாட்டஞ் சான்றவர் தந்த || நசையிற்றென்
றெண்ணார்க்குக் கண்ணோட்டந் தீர்க்குதுமென்—
றெண்ணி

வழிபாடு கொள்ளும் வளவய லூரன்
பழிபாடு நின்மே லது.

௫ச. உண்டுறைப் பொய்கை வராஅ லினமிரியுந்
தண்டுறை யூர தசுவதோ—வொண்டொடியைப்
பாராய் மனைதுறந் தச்சீரிச் செல்வதனை
யூராண்மை யாக்கிக் கொளல்.

௫டு. பொய்கைநல் லூரன் றிறம் ÷ கிளத்த வென்னுடைய
வெவ்வ மெனினு மெழுந்தீக—வைகன்
மறுவில் பொலந்தொடி வீசு + மலற்றுஞ்
சிறுவ னுடையேன் றுணை.

௫சு. X வளவய லூரன் மருளுரைக்கு மாதர்
வளைஇய சக்கரத் தாழி—கொளைபிழையா

(பி - ம்.) * வாய்தி பட்டும். † துனன்று. ‡ என்னிலா. || நசையிற்
றென் றெண்ணார்க்கு. ÷ கிளர்ப்ப வென்னுடைய. + அல
வுஞ், அவற்றுட். X வளைவய லூரன்மருரைக்கு.

*தொன்றிடை யிட்டு வருமேனின் வாழ்காட்க
ளொன்றி யனைத்து முளேன்.

மருதம் முற்றிற்று.

௫. நெய்தல்.

௫௭. ஒழுகு திரைக்கரை வான்குருகின் றாவி
யுழிதரு மூதை யெடுக்குந் துறைவனை
பேதையா னென்றுணரு நெஞ்சு மினிதுண்மை
யூதிய மன்றோ வுயிர்க்கு.

௫௮. என்னைகொ றேழி யவர்கண்ணு நன்கில்லை
யன்னை முகனு † மதுவாகும்—பொன்னலர்
புன்னையம் பூங்கானற் சேர்ப்பனைத் ‡ தக்கதோர்
நின்னல்ல தில்லென் றுரை.

௫௯ இடுமண லெக்க ரகன்கானற் சேர்ப்பன்
|| கடுமான் மணியரவ மென்று—÷ கொடுங்குழாய்
புள்ளரவங் கேட்டுக் + கலுழந்தாள் சிறுகுடிய
ருள்ளரவ நாணுவ ரென்று.

௬௦. மணிநிற நெய்த விருங்கழிச் சேர்ப்ப
னணிநல முண்டகன்றா னென்றுகொ லெம்போற்
× றணிமண லெக்கர்மே லோதம் **பெயரத்
துணிமுந்நீர் துஞ்சா தது.

(பி- ம்) * என்றிடை. † மிகத்தளர நாமினிப் புன்னை. ‡ தக்கதோர்.
|| கடுமாமணி. ÷ கொடுங்குழை. + பெயர்ந்தாள். × துணி
மலரெக்கர். ** பெயர்ந்துதுணி.

கூக. கண்டிரண் முத்தம் பயக்கு மிருமுந்நீர்ப்
பண்டங்கொ ணுவாய் வழங்குந் துறைவனை
முண்டகக் கானலுட். *கண்டே நெனத்தெளிந்தே
னின்ற வுணர்விலா தேன்.

கூஉ. † அடும்பிவ ரெக்க ரலவன் வழங்குங்
கொடுங்கழிச் சேர்ப்ப னருளா நெனத் தெளிந்து
கள்ள மனத்தா ‡ நயநெறிச் செல்லுங்கொ
னல்வளை || சேர நடந்து.

கூங. † கண்ணறு நெய்தல் கமழுங் கொடுங்கழித்
தண்ணர் துறைவனே தன்னில னாயிழாய்
வண்ணகைப் பட்டதனை யாண்மை யெனக்கருதிப்
பண்ணமைத் ÷ தேர்மேல் வரும்.

கூச. தெண்ணீ × ரிருங்கழி வேண்டு மிரைமாந்திப்
பெண்ணைமேற் சேக்கும் வணர்வாய்ப் புணரன்றி
றண்ணர் துறைவற் குரையாய் மடமொழி
வண்ணந்தா வென்று தொடுத்தது.

கூரு. எறிசுருக் குப்பை யினங்கலக்கத் தாக்கு
மெறிதிரைச் சேர்ப்பன் கொடுமை = **யறியாகொல்
கானக நண்ணி††யருளற் றிடக்கண்டும்
கானலுள் வாழுங் குருகு.

கூசு. நுண்ணாண் வலையிற் பரதவர் போத்தந்த
பன்மீ னுணங்கல் கவருந் துறைவனைக்

(பி - ம.) * கண்டென் றனைத் தெளிந்தேன். † அடும்பிமிர். ‡ இய
நெறி. || சேராநடந்து. † கண்ணறு. ÷ தோண்மேல்.
× அருங்கழி. ** அறியான்கொல். †† அருளுற்றிட.

கண்ணினூற் காண *வமையுங்கொ லென்றோழி
வண்ணந்தா †வென்கந் தொடுத்து.

கூஎ. இவர்திரை நீக்கியிட் டெக்கர் மணன்மேல்
கவர்கா லலவன் றனபெடை யோடு
நிகரி லிருங்கழிச் ‡சேர்ப்பவென் றோழி
படர் பசலை யாயின்று தோள்.

கூஅ. சிறுமீன் கவுட் கொண்ட செந்தூவி நாரா
யிறுமென் குரலநின் டிள்ளைகட்கே யாகி
நெறிநீ றிருங்கழிச் சேர்ப்ப னகன்ற
நெறியறிதி || மீன்றபு நீ.

கூக.

எ௦.

69, 70 - ஆம் பாடல்கள் காணப்படவில்லை.

(பி - ம்.) * இமையுங்கொல். † என்னத்தொடுத்து. ‡சேர்ப்பனென்.
|| மீன்றபு நீ.

செய்யுண் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுளின் முதல்.	பக் கம்	பா ட்டு	செய்யுளின் முதல்.	பக் கம்	பா ட்டு
அகன்பணை,	க0	சச	சான்றவர்,	உ	டு
அடும்பிவர்,	கச	சஉ	சிறுமீன்,	கடு	சஅ
அவரை,	உ	க	சூரற்புறவின்,	அ	நடு
ஆலிவிருப்புற்று,	டு	கக	செங்கதிர்ச்,	ச	கடு
ஆற்றலுடைய,	க0	சந	தடமென்பணைத்,	டு	கக
இமெணலெக்கர்,	கந	டுக	தண்ணறுங்கோடல்	டு	கஎ
இலையடர்,	உ	ந	தெண்ணீரிருங்,	கச	சச
இவர்திரை,	கடு	சஎ	தேங்கமழ்பொய்கை,	கக	சஎ
இனத்தவருங்கலை,	டு	உ0	தேரைத்தழங்குரற்,	சு	உந
உண்டிறைப்பொய்கை,	கஉ	டுச	நீரிலருஞ்சுரத்,	அ	நஉ
உண்ணட்டஞ்,	கஉ	டுந	நுண்ணூண்வலையிற்,	கச	சச
உழலைமுருக்கிய,	க0	சச	பிரைசங்கொள,	ந	க0
எண்ணும் பொருள்.	க	கட	பீரிவர்கூரை,	அ	நச
எழுத்துடைக்,	எ	உக	பூங்கண்டமாடு,	க	சக
எறிசுரக்குப்பை,	கச	சடு	பெருங்கை,	ச	கஉ
என்னைகொரோழி,	கந	டுஅ	பேதைபுகலை,	கக	சஅ
ஒல்லோமென்,	க0	சஉ	பேதையரென்று,	கக	டுக
ஒழுகுதிரைக்கரை,	கந	டுஎ	பேழ்வாயிரும்புலி,	எ	நக
ஒள்ளிதழ்த்தாமரை,	கக	டு0	பொய்கைநல்,	கஉ	டுடு
கண்டிராண்,	கச	சக	பொரிபுற,	க	நஎ
கண்ணறுநெய்தல்,	கச	சந	பொறிகிளர்சேவல்,	அ	நந
கதழுறை,	டு	கஅ	பொன்னினர்,	ந	சு
கல்லேர்புறவிற்,	சு	உச	போத்தில்கழுத்தில்,	க0	சடு
காதலிற்றீரக்,	கஉ	டுஉ	மணிநிறநெய்தல்,	கந	ச0
காயந்தீயல்,	ந	எ	மன்றத்துறுகற்,	ந	க
கார்ப்புடைப்,	எ	உஎ	மன்றப்பலவின்,	உ	ச
காரிகைவாட,	டு	உக	மன்றமுதுமரத்,	க	ச0
குருந்தலைவான்,	எ	உஅ	முள்ளுடைமுங்கில்,	அ	நச
குறையொன்று,	ச	கச	யாணர்நல்லூரன்,	கக	சக
கேழலுமுத,	ந	கக	வளவயலூரன்,	கஉ	டுச
கொடுவரி,	க	நக	வார்புரலேனல்,	ச	கந
கொல்லைப்,	உ	உ	வில்லுமுதுண்மார்,	எ	ந0
கொன்றைக்குழி,	சு	உஉ	வெறிகமழ்,	ந	அ
கோள்வல்,	க	நஅ	ஆகச் செய்யுள்		சக

ஐந்திணை யெழுபதின் பழையவுரை கள்

இவ்வரையின்பின் சில செய்யுட்களுக்கு ஆங்காங்கும் உரையல்லாத சில செய்யுட்களுக்கு இறுதியிலும் இலக்கண நூல்களிற் காணப்பட்டவை குறிப்புக்களாகச் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

1 (அவரை) என்றது, தோழி தலைமகனை வரைவுசடாயது.

(இதன் பொருள்) அவரை பொருந்திய கதிரையுடைய பசுந்திணையைக் சவரிமடமா கதுவாரின்ற படர்ந்த சாரலனையுடைய கானகநாடனே, மறவாது நினைப்பாயாக: வயங்காரின்ற அணியினையுடையாட்கு யான் நடுவநின்றபுணை. என்றவாறு. (க)

1. இது வரைந்தெய்துந் திரன் நீட்டித்த வழித் * தோழி தலைவற்குக் கூறியதற்கும் (தொல். கள. சூ. க. இளம்) பாங்கி தலைவியை நீங்கித் தலைவற்கு ஒம்படை சாற்றற்கும் (நாந். கள. சூ. ந.ந.) மேற்கோள்.

† 2 (கொல்லைப் புனத்த)

(இ - ள்) கொல்லைப்புனத்த அகிலைச்சமந்து கற்களைப்பாய்ந்து மழையானுளதாய உருவி முழங்குதலான் அழகு பெற்ற நாடன் தன்னை யடைந்தார்க்கு ஈரமுடையனென்பதனால் அவன் பிரிந்தானாயிலும் வாடுதலை மறந்தன என்றோள்கள். எ - று. (2)

2. இ திணை வரைவு தலைவந்தவழிக் கூறியதற்கு மேற்கோள் காட்டி, “இதனுள், ‘நயனுடையன்’ என்றதனால் வரைவு தலை வந்தது கூறினோளாம்” என்பர் இளம்பூரணர். (தொல். கள. சூ. 2க) நச்சினூர்க்கினியர், வரைவு தலை வந்தமைக்கு மேற்கோள் காட்டி “‘நயனுடையன்’ என்பதனால் வரைவு தலை வந்தமையும் ‘நீப்பினும்’ என்பதனால் அவன்வயிற் பரத்தைமையும் கூறினாள்” என்றும், “இது வெளிப்பட்ட பின் வரைவு நிகழ்ந்தது” என்றும் கூறுவர் (தொல். கள. சூ. 20, சக.)

* தோழி புணையாகத் தலைவற்கு முந்துற்ற கட்டமுண்மை யுணர்க என்பது பிரதிபேதம். † இதற்கும் 27-வது செய்யுள் முதலியவற்றுக்கும் கிளவி குறிக்கப்படவில்லை.

3 (இலையடர்) என்றது தோழி தலைமகள் வரைவுமலிந்தமை தலைமகட்துச் சொல்லியது.

(இ - ள்) இலையின் தன் குளவிக் கொடிகள் படர்ந்து மூடிய பொதும்பின்கட் பூங்கொத்தையுடைய காந்தளின் இனவண்டிகளொலிக்கும் வரையகநாடனும் வரைவொடுவந்தான் ; ஆதலான், இன்று நமக்கு அன்னையலைக்கும் அலையும்போயிற்று. எ - று. (௩)

3. இது வரைவு தலை வந்தமை அறிந்து கூறியதற்கும் (தொல். கள. சூ. உக. இளம்) தலைமகள் உவகையாற்றா துளத்தொடுகினத்தற்கும் (நாந். வரைவி. சூ. ச.) மேற்கோள்.

4 (மன்றப்பலவின்) என்றது தலைமகள் சீறைப்புறத்தானாக இயற்பழித்த தோழிக் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

(இ - ள்) மன்றின்கண் நின்ற பலவின் சீறாமுதிர்ந்த இளரிய பழத்தைத்தின் நிற்புற்றுவந்து ஆமாவின்முலையை மந்திவருட, அவ்வாமாத் தன்கன்றிற்குப்போல அன்புபட்டுப் பாலைச்சுரக்கும் அணிமலைநாடனை யாமுளேமாகப் பிரிவதிலம். எ - று. (ச)

4. இஃது அளிசிறந்த வழித் தலைவி கூறியதற்கு மேற்கோள்; (தொல். கள. சூ. உக. இளம்) இதனை 'மறைந்தவற் காண்டல்' என்னுஞ் சூத்திரத்து, 'அன்னவும் உள' என்பழி, 'இன்னுத் தலைவி கூற்றாய் இவற்றின் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இத னுன் அமைக்க' என்று உரைத்து, அதற்கு மேற்கோள் காட்டினர். நகீ. (தொல். கள. சூ. உ௦)

5 (சான்றவர்) இதுவுமது.

(இ - ள்) அமைத்தாருடைய நட்புச் சிதைதலின்றி நிலைபெற்று அடைந்தார்க்கு வலியாகி மறுமையின்கண்ணும் பயனைச்செய்யும்; அதுபோல நீராற்றிகழாரின்ற சோலைபயுடைய மலைநாடனுடைய நட்பு மெலிவின்றி இன்பத்தைத் திகழ்விக்கும் என்னு நின்றது என் னெஞ்சு. எ - று. (௫)

6 (பொன்னிணர்) என்றது புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைக் கண்டு
தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) பொன்போன்ற பூங்கொத்தையுடைய வேங்கை
கமழாரின்ற குளிர்ந்த சோலையையுடைய நன்மலை நாடனே, மறவா
தொழிவாயாக; வயங்கிழைக்கு நின்னல்லது ஓரரணில்லையாதலால்
நின் கண்ணோட்டத்தான் இன்னுயிரைத்தாங்கு மருந்து நல்காயோ.
எ - று. (சு)

7 (காயந்தீயல்) என்றது பகர்த்துறிக்கிட் டலைமகன் சீறைப்
புறத்தானாகப் படைந்துமொழிகளவியாற் றேழிவரைவுகடாயது.

(இ - ள்) வெகுளவேண்டா அன்னாய், குற்றமில்ள் இவள்; மிக்க
சிவந்த நீர் தாழ்ந்தோடுங் கான்யாற்றுள் தேனோடுங் கலந்துவந்த
அருவிரீரைக் குடைந்தாடுதலான் இவன்கண் தாஞ் சிவப்புற்றன;
ஆதலான். எ - று. (எ)

8 (வெறிகமழ்) என்றது புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைக்கண்டு
தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) விரைகமழா நின்ற குளிர்ந்த சுணையின்கண் தெளிந்த
நீர் துளும்ப மிளகு படர்ந்து வளராரின்ற இனியமாவினது நறுவிய
கனிவீழும் வெறிகமழ் தண் சோலை நாடனே, நின் அறிவின்கண்
சின்றதொரு பேதைமையுண்டோ. எ - று. (அ)

9 (மன்றத்துறுகல்) என்றது தலைமகன் சீறைப்புறத்தானாக
இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

(இ - ள்) மன்றங்களிலே நெருங்கிய கல்லின்கண் கருங்கண்
முசுக்கள் குதிபாயும் குன்றகநாடன் என் மனத்தைத் தெளிவித்த
தெளிவினைப் பிழையாதென்று தேறினேற்கு அவன்செய்த தலையளி
யொன்று; அவ்வொன்றும் அப் பெற்றித்தாய்ப் பழுதாகாது.
எ - று. (க)

9. இது நொந்து தெளிவொழித்தற்கு மேற்கோள்; (தொல். கள.
சூ. 2க. இளம். சூ. 20. நச். 'மறைந்தவற் கரண்டல்')

10 (பிரைசங்கொள்) என்றது தோழி தலைமகனைக் கண்டு வரைவுகடரயது.

(இ - ள்) தேறலைப் பிரிர் கொள்ள வீழ்ந்த தீந்தேனிரூல்களை மரையான்கன்று குளம்பால் உழக்கும் வரையக நாடனே, நீ வரையாது வருவையாயின் எங்கள் நிரைதொடி உயிர் வாழாள். எ - று.

10. இது தலைமகன் நாடும் ஊரும் குலனும் மரபும் புகழும் வாய்மையுங் கூறலுள் நாடு கூறலுக்கு மேற்கோள்; (நாந். களவி. சூ. ௩௦.)

11 (கேழலுழுத) * என்றது தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் கேட்ப இயற்படமொழிந்தது.

(இ - ள்) பன்றிகள் கொம்பினால் உழுத சுட்டுக்கரிந்த புனக் கொல்லையுள் வாழையின் முதிர்ந்தகாயைக் குரங்கினுட் கடுவன்கள் அப்புழுதியிற் புதைத்தயருந் தாழ்ந்த அருவிகளையுடைய நாடன், என் றோழியாகிய நேர்வளைக்கு நெஞ்சுன்று கோலாகத் தெள்ளிய வஞ்சினம் கூறினான். எ - று. (கக)

11. இதன் முதலடி இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையுள் கேழற் பன்றி என்பது பின்வருஞ் சொல்லின்றித் தன் பொருள் உணர்த்தியதற்கு மேற்கோள்; (தொல். எச்ச. சூ. ௨௦. நகீ.) இச்செய்யுள் அவன் சூளுறவு பொய்த்ததெனத் தோழி இயற்பழித்ததற்கு மேற்கோள்; (தொல். களவி. சூ. ௨௩. நகீ.)

12 (பெருங்கை) என்றது தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாக இயற்பழித்த தோழிக் துத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

(இ - ள்) பெருங்கையை யுடைய இருங்களிறு ஐவன நெல்லைத் தின்று கருங்காலையுடைய மரார்ப்பொழிலிற் பச்சிலைநிலிற் றுயிலும் வண்டிகள் ஒலிக்கும் சோலை மலைநாடன் கேண்மை[யைப்] பொருந் தினார்க்கு ஏமாப்புடைத்து. எ - று. (கஉ)

12. இஃது அவனியலுரைத்து ஆற்றுவித்ததற்கும் (தொல். கள. சூ. ௨௪. இளம்.) பிரிவிடை, தோழி இயற்பட மொழிந்து வற்புறுத்ததற்கும் (தொல். கள. சூ. ௨௩. நகீ.) மேற்கோள்.

* இக்கிளவியும் உரையும் விளக்கமாகவில்லை.

13 (வார்பூர்) என்றது வேறியாட் டேடுத்துக்கொண்ட
விடத்துத் தோழிக்குத் தலைமகள் அறத்தோடு நீன்றது.

(இ - ள்) நீண்ட கதிரினையுடைய பசுநதினையை வளைவாய்க்
கிளியினம் கவரும் நீராணை தெரித்து திகழாநின்ற சோலைகளை
யுடைய மலைநாடன்கேண்மையைக் காதலினால் நிரம்ப மேவினேன்,
பிரிதலாற்றேனாயினேன்; அவ்வாற்றாமையெய்தியது என்று
முருகற்கு மறியையறக்கத் துணிந்தான் வேலோன். தோழி,
இதனை விலக்குவாயாக. எ - று. (க௬)

14 (குறையொன்று) என்றது தலைமகள் வரும்வழியின் ஏதத்திற்குக்
கவன்ற தலைமகள் வரைவுவேட்டுத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) நின்னான் ஒரு காரிய முடையேன், தோழி; நிலைமை
யில்லாத என் மன்னுயிர்க்கு அரணஞ் செய்யவேண்டும்; இப்பொழு
தே பாம்புகளான் வழங்கப்படுகின்ற நீண்ட சோலையையுடைய
நாடனை நம் மனையின்கண் இரா வரவேண்டா என்பதனைச் சொல்.
எ - று. (க௭)

14. இது பொழுதும் ஆறும் புரைவசன்மை கூறியதற்கும் (தொல்.
களவி. சூ. 20. நச்.) தலைமகள் நெறி விலக்குவித்ததற்கும்
(நாற். களவி. சூ. 52.) மேற்கோள்.

15 (செங்கதிர்) என்றது பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) செய்ய கதிரினையுடைய செல்வன் சீற்ற மடங்கிய
காலத்தின்கண் பசுங்கொடியையுடைய முல்லைகள் பூத்து மணங்
கமழ்தலான் வண்டிகள் ஒலிக்கக் கார்ப்பருவத்தோடு தடுமாறுகின்ற
முகில்களையுடைய வானங் காணுந்தோறும் நீரோடுங்கூடத்தடுமாறு
நின்றன கண்கள். எ - று. (க௮)

16 (தடமென்) இதுவுமது.

(இ - ள்) பெரியவாய் மெல்லியவாகிய மூங்கில்போன்றிருந்த
தோளினையுடையாய், நம்மைத் துறத்தார் இக்காலத்து வருகின்
றிலர்; மெல்லிய நடையினையுடைய மயில்கள் அழைக்கக் கடன்

முகர் து மின்னுடனே வந்தது, எழிலிணையுடைய வானம்; ஆதலால் பிண்ணையும் என்னை வந்து “நீ என் செய்யக்கடவாய்” என்றிரங்கி ஒன்றைச் சொல்லுவாருமில்லை. எ - று. (கசு)

17 (தண்ணறங்கோடல்) இதுவுமது.

(இ - ள்) குளிர்ந்த நறங்கோடல் துடிப்புப்போலப் பூங்குலைகளை யேந்த, சார்காலத்தை என்றுகொண்டு முகில்கள் மிக்கவானத்தின்சண் உருமேறு ஒலிப்ப, திண்ணிதாக முயங்குவாரையில்லாதார் நடுங்கும் வகை துன்பத்தைச் செய்யுமாலை கொல்வாரைப்போல வாரா நின்றது. எ - று. (கஎ)

18 (கதமுறை) இதுவுமது.

(இ - ள்) விரைந்து துளிகளை முகில்கள் இதழகத்தே சிதற, தாதிணையுடைய பூங்கொத்துகளையுடைய கொன்றைகள் எரிநிறத்தை மிகுப்ப, பரந்து கழறுவதுபோலும் எழில்விசும்பைக் காணுந் தோறும் வருந்தித் துடிப்பதுபோலாநின்றது என் உடலம். எ - று.

19 (ஆலி) இதுவுமது.

(இ - ள்) மழைத்துளிகளைக் காதலித்தழைத்துக் காடெலாந் தோகைகளைப் பரப்பி மயிலினைங்கள் ஆட, கருக்கொண்டு விரிகுவது போலும் இக்கார்முழங்க னைக்கு என்உயிர் உருகுவதுபோலாநின்றது. எ - று. (கசு)

20 (இனத்த) இதுவுமது.

(இ - ள்) இனங்களையுடைய கலைகள் களித்து மிக, புனங்களிலுள்ள கொடிமிடைந்த முல்லை தளிர்ப்ப, இடியோடே கூடமிடைந்து, யானும் என்காதலரும் வருந்த, துன்பத்தைச் செய்யும் மாலைதானும் மழைப்பெயலும் எம்மேல் வாராநின்றன. எ - று.

21 (காரிகை) இதுவுமது.

(இ - ள்) எம்மழகு ஈருங்க எம்மை நீங்கினாரும் வருவதற்கு முன்னே கருங்கொடியையுடைய முல்லைகள் நல்லார் எயிறுபோல அரும்பக் காரோடு உடனையுளதாய்வந்து எம்மைநலிகின்ற மாலைக்கு எம்மைப்போல வலியிழந்து மெலிவாற்றியிருந்து உயிர் வாழ்வார் இல்லை. எ - று. (உக)

22 (கொன்றைக்குழல்) இதுவுமது.

(இ - ள்) கொன்றை யென்றென்ற குழலாதிக் கோவலர் பின்னே நிரைத்து....., கன்றை விரும்பிய நிரையாயங்கள் ஊர்தோறம்புக, இவ்வீடத்தின்சண் வழங்கவேண்டி வந்தது மாலை; யாம் இறந்துபடாதிருந்து காணும்படி முழங்கி வில்லைக் கோலிற்று மழை. எ - று. (௨௨)

23 (தேரைத் தழங்குரல்) என்றது பருவங் கண்டழிந்த தலைமகள் சோல்லியது.

(இ - ள்) ஓசையையுடைய முகில்கள் பெயலைத் தொடங்கிக் கார்ப்பருவத்தைக்கொள்ள, நம் காதலர் தேரைபோன்ற தழங்கு குரலையுடைய குதிரைத்தார்மணிகள் * வாய்திர்ப்ப, இன்று நாம் ஆற்றியுளமாம் வகை வாராதுவிடுவார் கொல்லோ தோழி; நம் வளை, யாதும் நிற்கின்றது இல்லையால். எ - று. (௨௩)

24 (கல்லேர்) இதுவுமது.

(இ - ள்) கல்லெழுந்து கிடந்த கானத்தின்கண் அழகுபெற்றுப் புதல்கண் மிசை முல்லைகளும் செம் முல்லைகளும் பூக்கண் மலர இரவின்சண் முகிலும் அலைவற்றுவிட்டன.....கண்களும்.....ன... எ - று. (௨௪)

54. இது வணங்கியன் மொழியான் வணங்கற்கண், தோழி கூற்று நிகழ்ந்ததற்கும் (தொல். கற்பி. சூ. க. இளம்.) அதன்கண் தோழி தாழ்ந்து நிற்கும் நிலைமைக்கும் (தொல். கற்பி. சூ. 9 நகீ.) மேற்கோள்.

58. இதனை, "உரையெனத் தோழிக் குரைத்ததற் கண்ணும்" என்பதற்சூ, 'தலைவனுக்கு உரையெனத் தோழிக்கு உரைத்தற்கண்ணும் என்று உரைப்பினும் அமையும்' என்று மறுபொருள் கூறி அதற்கு மேற்கோள் காட்டினார், இளம்; (தொல். கள. சூ. ௨௨) தலைவி அறத்தொடு நின்றற் பகுதியுள் தோழி வினாவாமல் தானே தலைவற்குக் கூறென்று கூறற்கு மேற்கோள் காட்டினார், நகீ; (தொல். களவி. சூ. ௨௧ 'வரைவிடை வைத்த')

(பிரதிபேதம்) * வாய்திறப்ப.

59. இஃது அல்லகுறிப் பட்டுழித் தோழிகூற்று நிகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள்; (தொல். கள. சூ. ௨௪. இளம்) இதனைத் தலைவி அல்லகுறிப்பட்டுழித் தோழிகூற்று நிகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள் காட்டி, 'இஃது இவன் இனி ஆண்டுவரின் சுற்றத்தார் அறிவென்றது' என்ற குறிப்பும் எழுதினார், நச்சினுர்க்கினியர்; (தொல். கள. சூ. ௪௨)
60. இது தலைமகள் அவன் பிரிந்த வழி உறங்காமை காரணமாகப் புலம்பி யுரைத்ததற்கும் (தொல். கள. சூ. ௨௬. இளம்) தோழி இல்லுளிருந்து சிறைப்புறமாகக் கூறியதற்கும் தொல். கள. சூ. ௪௨. நச்சி) மேற்கோள்.
61. இதனை 'வந்தவழி யெள்ளினும்' என்பதற்கு, 'பெரிதாகிய இடையீட்டினுள் அரிதாகத் தலைவன் வந்த ஞான்றும் பெறாத ஞான்றைத் துன்ப மிகுதியாற் பெற்றதனையும் கனவுபோன்று கொண்டு இகழ்ந்திருப்பினும்' என்று பொருள் கூறி, அதற்கு மேற்கோள் காட்டி, 'இது முன்பு இன்பந் தருவென உணர்ந்து நின்ற உணர்வு ஈண்டில்லாத யான் புணர்ச்சி வருத்தம் தருமென்று தெளிந்தேனென்ற னென்க' என்று குறிப்பும் எழுதியுள்ளார், நச்சி; (தொல். களவி. சூ. ௨௦) இது தலைமகன் தெய்வக் காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை எய்தக் கூறற்கு மேற்கோள்; (நாற். வரைவி. சூ. ௬)
66. இதனை "சிறந்த புதல்வனைத் தேராது புலப்பினும்" என்புழி மேற்கோள் காட்டி; "நுண் ஞா, ...தொடுத்து' என்பதும் இதன்பாற் படுமாறு உணர்ந்து 'கொள்க' என்பர் இளம்பூரணர்; (தொல். கற்பி. சூ. ௬) நச்சினுர்க்கினியர், 'அவன் விலங்குறினும்' என்புழித் தோழி கூற்று நிகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள் காட்டியும் (தொல். சூ. கள. ௨௩) 'மாணலந்தா வென வகுத்தற் கண்ணும்' என்புழி மேற்கோள் காட்டி இதுவும் இதன்பாற்படும் என்றும் அமைத்தனர்; (தொல். கற். சூ. ௧)
68. இதன் முதலடி ஐகாரவீற்று அஃறிணைப் பெயர் உபர்திணைப் பெயர் போல விளியேற்று வந்ததற்கு மேற்கோள்; (தொல். விளிமரபு. சூ. ௩. நச்சி.)